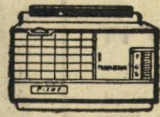

פילוס נותן אחריות!

לכונ תקנה

טרנזיסטור פילוס

שרות מלא כל החלקים תמיד במלאי

כא העולם הזה
גרויז המזרח

תשבץ העולם הזה 1293

„במשך השנה האחרונה כמעט ולא היה יום בו לא פתרתי תשבץ, זאת בזכות עבודתי כפקידה בהסדרות. למרות התעסוקה הנ"ל, ולמרות שתיית התה הרצופה, נותר עוד פנאי לחיבור תשבץ זה. שמה של פותרת התשבץ המונח לפניכם אינו ניתן לפירסום, מסיבות מובנות. לכן אין תמונה, לצערנו.

9	8	7	6	5	4	3	2	1
		14		13		12	11	10
	19		18	17		16		15
		24		23	22			21
	28		27			26		25
			32			31	30	29
			38		37		36	35
	43	42			41		40	39
47			46			45		44
			52	51		50		49
	58		57	56	55		54	53
			60					59

מא 1:1 (1) מרכו המפסלה הובייטית (4) מיצר בחצי האי הבלקני. (10) ז. (11) מזון הפלא כמדבר. (13) כלי אכיל. (14) מרכיבים אותו 5 מעטפה. (15) אופרה פפורסמת. (17) משי תחוה. (19) של שניים. (20) שניתן לאוצר הפקדש. (22) חלק ברדיו לקליטת נלים. (25) עיר כוה נים. (26) משקל נקי. (27) קניה ומכירה. (30) משרד. (32) מלת שייכות. (33) יש. (34) תואר הולנדי. (36) עיר עתיקה. (37) רצוף. (39) דיכ און. (41) ערה. (42) קוסם. (44) נעש. (46) איל. (48) מוסתור משמש. (50) מלת זרון. (51) חשב. (53) נורו. (55) ענו. (57) אריג. (58) קיים. (59) מדינה באפריקה. (60) נשאר ארצות הברית.

מא 1:1 (1) מדינה באפריקה. (2) ירד. (3) צעלה המקשרת בין אנגליה וצרפת. (5) צעיר. (6) מום. (7) מרכו. (8) אחר היסודות. (9) מחזה סוחט דמויות. (12) מלת זרון. (15) צייה. (16) כרית צפון אפלטנית. (18) חומר נפיץ. (21) בית ה

להמשיך לבוא לעבודה כרגיל. „אי אפשר לפטר אותך בלי החלטת המועצה המקומית,“ הסביר לה, „וגם אז נחוץ האישור שלנו.“ תמרה חזרה לעבודה, מכתב הפיטורין היה כלא היה, אך אביה של תמרה, יליד הארץ חתיק ההגנה, נעלב עד עומק נשמתו. „מה זה, עושים לי מסחרה?“ אמר לעצמו, „אה רון צובלי כבר לא יודע מה זה פיליז“ הוא לקח את תמרה לבניין המשטרה, הורה לה להיכנס לבדה, להעיד בשבועה על כל אשר קרה. על סמך עדות זו דרש בכל תוקף לפתוח בחקירה.

תשורה מפאריס. בינתיים חזר ראש העיירה מצרפת, הודיע שתמרה תפטר למרות הכל „ברגע שתימצא לה מחליפה.“ אולם הפרשה לא גרמה לאבדן חוש ה"הומור של ראש העיירה. עוד בפאריס שלח תשורות לפקידי הבכירים. לראובן פרץ שלח גלייה עם ציור עירום.

תולדות

דיבה בסולת

במשך שבוע ימים היה חיים חכמון מלאך-המחת של חלק. מנהל הצרכניה נזכר בכל העתונים כאדם שמכר את הסולת, ש הביאה למותה של התינוקת נועה בורה. במשך אותו שבוע הושעה חיים מעבודתו והואשם בכל עתונו הארץ. רק אחרי שבוע ימים התגלה שנעמי מתה מאכילת גרעין חמניה (העולם הזה 1291).

בכפר חלק היה חכמון יודע כבר זמן רב כסוכנו של מלאך-המחת. שנה לפני מקרה הסולת התלוננו שני תושבי הכפר על חכמון במשטרה. הם סיפרו שקנו אצלו בקבוק מיץ-ענבים, ובמיץ היה רעל. הצר-כניה נסגרה. המשטרה ומשרד-הבריאות בדקו את כל בקבוקי המיץ, אך לא נמצא בהם כל דבר פסול. אולם בעיני מאשימיו — בני אחת משתי החמולות במושב — המשך חכמון להיות אויב נפשו.

זכוכית בקרטון. ריב הסולת פרץ יומיים לפני מותה של נועה הפעוטה. החמולה של אויבי חכמון באה לצרכניה, דרשה ממנו לגרש את עוזרו, שנתקבל לעבודה דרך ארגון הקניות של הצרכניות בנגב, ולא מונה מאנשי שלומם בכפר.

חכמון התנגד ואנשי הכפר התנפלו על העוזר, זרקו עליו שקיות קמח וסוכר, תקפו אותו במקל והפכו את המקום. בקרב קים שבורים התגלגלו על הריצפה, וצינצנת דבש מזכוכית היתה שבורה בתוך הסולת. „אספתי את כל שברי הזכוכית, וגם את הסיר לת שהיתה לידם, בתוך קרטון,“ סיפר חכמון, „כדי לרשום אותם ברשימת ה"הסחורה המקולקלת, ומהסולת לא מכרתי בכלל לאנשי הכפר. כעבור שני לילות החל להסתובב מלאך-המחת בתוך מושב חלק, ונועה בורה מתה.“

כבר בחצות הלילה טילפנו אנשי הח"מולה, שהשתוללה בצרכניה, למשטרה ולי משרד הבריאות. לאחר מכן הסתובבו מ"בית לבית ואספו את הסולת. כשהגיעה ה"סולת למשטרה, היו בה שברי זכוכית. ח"מון טען ששברי הזכוכית נמצאו רק בסולת שנאספה בבתי החמולה האוייבת.

הבדיקה הרפואית הוכיחה שנועה בורה לא מתה מזכוכית בסולת, אלא מגרעין חמניה. ארגון הקניות הציע לו לחזור לעבודתו בצרכניה. אך האיש הקשיש (52), שנשע יום-יום מביתו באשקלון לחלק ונשאר שם עד 11 בלילה, סירב לחזור למקום כפוי-התודעה. הוא נשאר מחוסר-עבודה. תחת זאת איים השבוע להגיש נגד אויביו בכפר תביעה על הוצאת דיבה ועל הפסד מקום-העבודה.

הווי

דרום-מערבון: בחבל לכיש, דרשו בוקרים ממושב שדה-חמד מחמישה בוקרים מחמת-מרשה להסתלק משטחי המרעה, הת נפלו עליהם כאשר סרבו לעשות זאת, הניסו אותם ואת עדריהם בפלצורים. . .

אפור זאת בריקודים: בירושלים, התאספו בחורי ישיבה לפני קולנוע אדונו, כדי למועז מכירת כרטיסים לפני צאת השבת, פתחו בריקודים לפני קופת הקולנוע, אילצו את הקהל להכות עד צאת ה"הכוכבים. . . ראש בריא במימה חוליה: בירושלים, צילצל אלמוני לדירת אחת התושבות, הודיע לה כי בעלה נילקח לבית-החולים ועליה למהר אליו, ניצל את העזרה מן הדירה כדי לבצע גניבה. . .

לגניבה יש גלגלים: בכפר-צנה, גילתה חוליית משטרה חמישה גלגלי גיפס גנובים חבויים בין שיחים, הלכה בעיקבות הגנבים, גילתה בביתם סחורות רבות שנגנבו ממקר מות שונים קודם לכן.

מתלוננת צובלי

הכל למען ציור עירום

זה לא פלילי. ערב אחד הופיע ראובן פרץ בביתו של אהרון צובלי, אביה של תמרה. הוא בא בחברת מכר משותף, קרא לאב החוצה, כשראה שהאב יוצא אליו ומברכו לשלום, הבין העד שהדבר עדיין לא ידוע לו. „תראה, פנה ראובן אל האב, „בעירי הולכות שמועות כאילו אני מתעסק עם בתך, אני רוצה שתבוא אתי הביתה, ותאמר לאשתי שכל זה לא נכון, לי היא לא רוצה להאמין!“

האב קרא לבתו, לשאול אותה לפרש המעשיה, אך המוכיר הקדים אותו: „זה נכון שאני אנסתי אותך?“ צעק לעברה. הנערה, שפחדה מנחת זרועו של האב, ה"מיקה צעקה: „לא!“ וברחה הביתה.

האב הלך לבית המזכיר, הרגיע את אשתו, סיים בקבוק ויסקי וחזר הביתה. אך הוא עצמו לא נרגע לגמרי. למחרת קרא לחברה של בתו, שאל אותה מה ה"אמת בשמועות. „נשבעתי לתמרה לא לספר לך,“ הודתה החברה, „אבל אם אתה שואל, אני אספר לך.“ וסיפרה.

כבר באותו ערב לקח האב את בתו ל"תחנת-המשטרה, להתאונן רשמית. „זה לא מעשה פלילי,“ הסביר לו השוטר. וצובלי, שכעצמו היה שנים רבות שוטר-תנועה בירושלים, הלך הביתה.

מה זה, מסחרה? אך הגשת התלונה במשטרה נודעה מהר לבניין המועצה. באותם הימים, לפני כשלושה חודשים, שהה לרדו בפאריס, כחבר משלחת של ראשי עיריות. כשבועיים אחרי שנסע, קיבלה לפתע תמרה הודעת פיטורין. הנערה הלכה בזכוכיה לאביה, וזה הרגיע אותה, יעץ לה לפנות ליועז העובדים.

מוכיר ועד העובדים לא ידע על הפיטורין, הסביר לתמרה שאינם חוקיים ושעליה

מנהל צרכניה חכמון

הכל כדי לגרש